

De patriotes i de pàtries

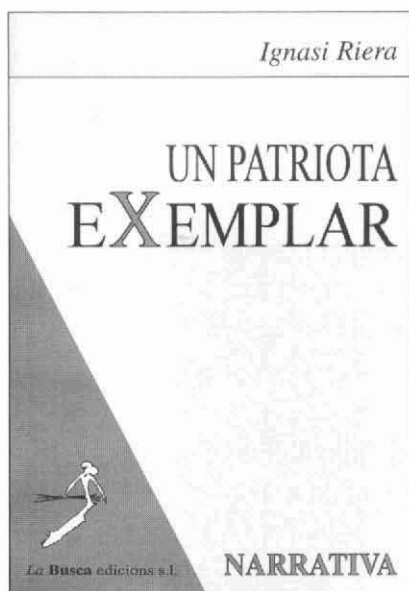
per Víctor Pallàs

RIERA, Ignasi

Un patriota exemplar

Barcelona: La Busca edicions, 1997

Col·lecció Narrativa, 1

És terrible el poder exemplar de la bondat. I sàviament inconcret el concepte mel·lifulu de Pàtria. ¡Oh, Aribau: des del fons de la meua insolència sentimental, t'invoco, banquer a Madrid, com totes les fites de la Pàtria comuna!

Aquest podria ser el frontispici que presidís la història que avui comentem. Són les primeres ratlles que Ignasi Riera (Barcelona, 1940) adreça al lector abans que aquest s'immergeixi en la trama que narra l'ascens de l'Ernest, pastor d'alta muntanya, del Pallars, cap a les altes esferes del poder. La ironia, com hom haurà, ben segur, de-

duït, presidirà constantment els fets que s'expliquen, cronològicament lligats per un joc d'atzars creïble. Riera, personalitat sempre crítica amb la realitat que l'envolta, tant des del vessant d'escriptor-periodista com del de polític (diputat al Parlament de Catalunya al llarg de diverses legislatures) defineix en les pàgines de *Un patriota exemplar* l'absurd; però l'absurd *real*, que, fruit d'unes circumstàncies i uns moments ben determinats i concrets, pot produir-se. I que, de fet, en els darrers temps polítics que ens han tocat de viure han passat, i ho ha recollit puntualment la premsa. Qui no es recorda

de cert advocat de carrera fulgurant, ràpida i brillant que atenyé els cims de la magistratura? Justament, aquest advocat, havia estat pastor... (i, per cortesia, no direm noms perquè actualment està processat). No direm que la realitat superi la ficció, però poc n'hi falta. Tal vegada, per aquest fet mateix, és bo que hi hagi escriptors que captin la realitat multiforme i variada de la nostra societat, els clarsobscurs que ens envolten i que a vegades fan que sigui difícil de discernir si la bondat d'aquells que ens dirigeixen és aparent o no.

Ignasi Riera apunta directament als tòpics que potser massa sovint tenallen la nostra realitat nacional i els vol fer miques. Lúcid i irònic, ens proposa la reflexió intel·lectual, sal fina sempre positiva, afegint-n'hi ocasionalment algun terròs de gruixuda. Que som massa de missa? Doncs en el protagonisme del nostre bon pastor Ernest, l'acompanya una mare enfigada i perdoneu-me l'expressió d'un mossèn il·luminat per Nostra Senyora del Kamasutra, amb el patrocini de l'inefable monsenyor Lefèbre. Naturalment, no apte per a integristes. Però lectura recomanable i refrescant per a la resta.